

Men for at komme fra Sagens komiske til dens alvorlige Side: det var paa Tide, Sagen kom for. Drachmann har en dunkel „Bevidsthed om, at der f. Ex. i den franske og engelske Literatur ere store Kvindenavne indskrevne, og at vi i vor egen har *idetmindste* ét kvindeligt Navn, som stiller endog Mænd i Skygge“, P. Hansen lader derimod til ikke en Gang at ville give efter for den galante Svaghed at gjøre Undtagelser. Da imidlertid „Nationaltidende“ undertiden har været „romantisk“ nok til at hylde udenlandske Forfatterinder, vi behøver ikke at søge dem længere borte end hinsides Sundet, tror jeg ikke, jeg tager Fejl, naar jeg kommer til følgende Resultat: Det er særlig den *danske* Kvinde, P. Hansen ønsker fjernet fra Verdensmarkedet. „Smid hende ud!“ — „Damerne først“, sagde Manden, da han satte Kærringen paa Porten.

Det er ikke nogen Nyhed. Tværtimod! Den er ligesaa „antikveret“, som den forhistoriske Ridderlighed. Da jeg kom paa det rene med Pointen i P. Hansens Geologi, tog jeg frem nogle aarsgamle Artikler i „Dagbladet“ og „Nationalt.“ tilligemed nogle Randbemærkninger, jeg den Gang havde skrevet. De er paa sin Plads her. Siden der igjen er begyndt at rodes op, bør det helst gøres grundig. For os Kvinder er det en Livs-sag, for Mændene derimod — —

Hvilken Staahej for ingenting! Konkurrenter, der er ~~saa~~ uduelige, vil ikke være de Herrer farlige. De vil jo uden videre blive „modløse“ og „opgive Ævret“.

Det er særlig de danske Forfatterinder, der maa holde for. Som Modsætning til P. Hansens videnskabelige Studier vil jeg tillade mig at anføre:

I „Nationaltidende“ for 27de Nov. 1884 begyndte en Anmeldelse af Fru Gyllembourgs samlede Værker med følgende Paastand:

„Der kan intet bedre Bevis findes for, at Kvinden alt i lang Tid har faaet en ganske anderledes god Opdragelse, rig Udvikling i England end andet Steds, end det, der ligger i den Kjendsgjerning, at England ejer en Række betydelige Forfatterinder, hvortil intet andet Land kan opvise Magen. Et enkelt vildt voksende Geni som George Sand præsenterer sig i Frankrig kun som en Undtagelse*), medens det paa den anden Side

*) Hvorfor fuldstændig forbigaa Mad. Staël-Holstein, Mad. Adam, Henry Gréville m. fl? I Tyskland: C. Werner o. s. v.?